

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

Primredactor IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Ziua „Astrei“

(a) A doua și de Rusalii pretutindeni în Ardeal se prăznuiește „Ziua Astrei“.

Este ziua, când toată suflarea românească de pe acestea plaiuri, se cuvine să-și aducă aminte, cu recunoștință, de toți acei, și mai mari și mai mărunți, bărbați ai neamului nostru, mitropoliti, vlădici, preoți, profesori, dascăli și alți breslași ai cărții, cari, întemeind și susținând „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“, au dat neamului nostru din Ardeal inimă și tărie, să înfrunte robia și să pregătească, în frățească bunăînțelegere, unirea cea mare cu Patria-Mamă la Alba Iulia.

„Astra“ împlinește în acest an 75 ani de viață. Un cuvânt mai mult ca străngerea noastră în jurul ei să fie și mai înimoasă și mai plină de căldură.

O măicuță dulce, miloasă și iubitoare, care timp de 75 de ani a împărțit neîncetat pâine sufletească fiilor și nepoților săi, ne chiamă la sânul său în această zi a ei, mai având atâtea a ne spune și învăța!

În zilele grele și pline încă de prăpăstii, prin cari trecem, ea, ca „o mamă văduvită“ a eroilor de demult, ne strigă tuturor: „Se pierde port, cântec, dans, tradiție românească; se trosesele comoara moștenirii noastre românești; își pierde puterea lor îndrumătoare credința, conștiința românească, cinstea, demnitatea, modestia; se desorganizează familia, scad nașterile și slăbește puterea de luptă și rezistență“.

Ceeace înseamnă că „Astra“ cea bătrână și iubitoare de neam, cumpănind cu adâncime frământările și sbuciumul vremurilor de astăzi, se simte datoare, să ne cheme iarși în jurul steagului cunoscut, să păstrăm sfânta moștenire din părinți: suflet românesc, port, grai și hotarele cu atâtea jertfe câștigate.

Dureros strigă, pe lângă care nu trebuie să trecem cu mâinile în sân, cu urechile astupate. Strigătul este semnat de toți Arhierii români, uniți și ortodocși, din Ardeal, alături de dd. Iuliu Maniu, Alex. Vaida, Octavian Goga, Alex. Lapedatu, Iuliu Moldovan și alți seci de frunțași ai vieții noastre naționale.

Acești conducători ne chiamă în jurul „Astrei“, ca reînnoind vechea unire și bunăînțelegere în numele culturii și al luminei, să oțelim puterile noastre, păstrând același suflet, aceleași datini, același port cari ne-au păstrat și ținut prin veacuri.

A doua și de Rusalii e ziua „Astrei“.

Să alergăm pretutindeni în jurul ei și să facem sid de tărie împreună cu încercații ei conducători cari vreau numai binele neamului și al patriei scumpe!

Săptămâna copiilor

La București și'n toată țara se prăznuiește o săptămână a copiilor, ca să ne dăm seama, ce comori sunt, pentru părinți și țară, copiii

Bunul Dumnezeu n'a putut, în marea sa milostenie, să ne dea, nouă pământenilor, un dar mai prețios, decât copiii.

Copiii sunt pentru noi, ca razele de soare pentru fire. Nu este furtună, nici negură, după care să nu zămbească razele de soare. O negură mare și grea ar fi viața noastră pământeană, dacă nu ar luci zimbetele copilașilor noștri într'însa. Căci toate celelalte bucurii și fericiri pământestii ale noastre, sunt mărunte și neîndestulătoare. Bani, averea, hainele strălucite, numele, fala, trec repede, ca fumul, dar mângâierea unor copii buni și aleși te fericeste chiar și în pragul mormântului.

În legea veche, la poporul cel ales al lui Dumnezeu, lipsa de copii era socotită ca o mare rușine și ca o zdrobitoare durere. Nimic mai jalnic decât un pom fără roade...! În ramurile lui vezi par'că un plâns statornic, de care nu-l

izbăvește decât suflarea geroasă a iernii. Și ce moarte dureroasă e sterpiciunea!...

În schimb, câtă seninătate în înfașurarea unui măr rodit! Insuși sfântul soare tot pe fructele aurii își odihnește ochii lui de raze. Fericit pomul cu roade bune și dulci!...

Mai ales în aceste zile, când puterea și tăria națiilor o fac brațele multe, voinice și vânjoase, sunt o neprețuită comoară copiii, sămânța vremurilor viitoare.

Copiii sunt pietrii nestimate. Plugarul care nu are grăunțe în vremea foametei ca să umplă ogorul său, și mai mare foamete va avea în viitor!

Grăunțe sunt copiii, grăunțe ale vieții. Din ei va să răsară holda viitorului, holda neamului, tăria noastră de mâne.

Plugarul, care nu-și îngrijește sămânța sa, hrana de mâne, vinovat este și-și, vinovat pământului și vinovat lui Dumnezeu, care rodește.

Dumneavoastră, iubiti cetitori, cari aveți sau cunoașteți copiii, știți că ei nu sunt numai niște păpuși drăguțe și zimbitoare, făcuți ca prin ștrengăriile lor nevinovate să ne însemneze anumite

olipe ale vieții. O, nul Copiii cresc, se fac mari, înaintează întru sândalate și înțeleptune, ori se aleg niște pomi cu inima putredă, cari bucurie nu fac, rod nu aduc. După cum îi îngrijim de mici vlăstare.

Părinții sunt grădinari, copiii vlăstare. Și dacă s'a cerut vreodată să fim buni grădinari ai copiilor noștri, acum, când țările se cuceresc și se țin cu armadii de tineret sănătos și inimos, mai mult decât oricând se cere.

Sunt pe alocurea și familii cari, în potriiva legilor dumnezeiești și firești, nu doresc să

aibă copii și pun piedeci. Aceștia sunt mai răi decât dobitoacele necuvântătoare, cari nu-și bat capul cu ce își vor crește puii și binecuvântarea ceriului hrănește toate făpturile pământului.

Sunt însă și o mulțime de părinți cari își lasă copiii de le creșc întocmai ca buruienile vara, pe margini de drum. Mai ales unde sunt mulți și casa-i săracă. Spărioși și rușinoși, ori niște hărbaliți, de nu poate trece om pe drum de ei.

Când se apropie de școală, par'că s'ar apropia de temniță, iar pe la biserică dau numai când caută cuiburile de porumb din turn. Alții sunt urduroși și nespălați, încât nu-i poți deschilini dintre purceii de pe șanț.

Unele mame numai atunci își fac vorbă cu copiii lor, când le înfundă câte-o gălușcă pe după cap, ca să tacă

și să n'o mai năcăjească. Altele când le roagă moartea, să scape de ei. Cu o astfel de creștere de acasă apoi înzădar îi aruncăm pe capul dascălului, să facă el oameni din ei. Dascălul e pus la copiii oamenilor, nu la pui de sălbateci.

Despre copii și creșterea lor în casa părintească multe s'ar putea spune. Dar nu le putem înșira toate aici, odată. De data asta ajunge să ne dăm seama, că ei sunt *lucru mare foarte*. Creșterea lor bună și creștinească e ținta vieții noastre. Pentru ei avem să răspundem lui Dumnezeu și neamului din care facem parte.

De aceea, *ochii și copiii!* Să fim grădinari harnici și cuminiți. Toată vorba și toată suflarea lor să o păzim și să o îndreptăm spre bine. *Sufletul și trupul lor!* Să-i îndreptăm să aibă gândul tot la Dumnezeu și să le grijim de sănătate, ca la pomuleții din grădină, de trunchiuri și de ramuri.

Buni grădinari să fim. Că mare grădină avem să răsădim dintr'ânșii!

A. M.

Sfințire de proși români la Roma.

În nr. 21 dela 24 Mai al gazetei „L'Osservatore Romano della Domenica” ce se tipărește în Cetatea Vaticanului, între multele și frumoasele vederi din Roma și din toată lumea, aflăm un mândru chip, înfățișând un săbor de tineri proși îmbrăcați în odăjdille noastre românești, cari au în frunte pe Excelența Sa Dr. Valeriu Tr. Frenșin, episcopul Orăștilor. Acești tineri proși au fost sfinși de curând chiar acolo, la Roma, în capela Colegiului românesc, binecuvântată și ea tot de curând, cu prilejul pelerinajului condus de I. Preașf. Valeriu. Trebuie să ne bucurăm că între neamurile mari ale Apusului avem și noi Români tot mai multă trecere și onoare, datorită legăturilor cu biserica cea străbună a Romei.

Încă câteva reguli pentru soții de căsătorie

Mă vor ierta cetitorii dacă mă voi amesteca chiar în cele mai intime chestiuni ale lor. Nu spun nimica dela mine, nu vreau să mă numiți prea sfătos; pentru că tot ce spun este învățătura bisericii noastre, culeasă și spusă aici pe înțelesul tuturor.

Și în căsătorie trebuie să fie oamenii potoliți, să nu fie prea tirani unul față de celalalt, și mai ales bărbatul să nu-și arete prea mult animalitatea, adică însușirea aceea urâtă, că sunt mai mult dobitoace decât dobitoacele. Cu nimic nu-și câștigă bărbații mai ușor ura din partea femeii, decât prin această însușire dobitoacească a lor.

Cea mai frumoasă carte pe care am citit-o despre legăturile dintre bărbat și femeie, este „Cartea căsătoriei”, scrisă de germanul Lhotzky. Iată ce ne spune acest mare scriitor în privința aceasta: „Să nu creadă nimenia că în căsătorie toate sunt permise și că oamenii își pot îndestuli, fără de nici o restricție, toate porțile sensuale. Ceice sunt de credința aceasta se înșală rău.”

În privința aceasta de altfel ne dă sfatul cel mai bun, însuși sf. Petru, care și el însuși a fost om însurat, în cartea sa întâie catolică, la cap 3, stih 7: „Bărbaților, așisderea trăiți împreună cu muierile voastre înțelepțește, ca unui vas mai slab femeiesc, dându-le

cinste, ca și celor împreună moștenitoare darului vieții”. Iară marele apostol al neamurilor sf. Pavel ne sfătuiește în cartea sa întâie către Tesaloniceni: „Căci voi știți, ce porunci v'am dat dela Domnul Isus. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră, ca să vă feriți de curvie, și fiecare din voi să știe a-și stăpâni vasul său întru sfințenie și în cinste, întru patima poștei, ca și păgânii cari nu cunosc pe Dumnezeu” (1-2—5). Ceice vor citi cu deplină atenție aceste două povețe și vorbe ale celor doi mari apostoli, vor înțelege că nici în căsătorie nu sunt toate permise și-și va da seama că chiar și în căsătorie trebuie să se fie seama de anumite reguli de bună cuviințe.

Mai trebuie apoi să-și dea seama soții de căsătorie că este în căsătorie și o anumită răspundere. Trebuie adică să se fie seama de anumite reguli, fără de obstrucționarea cărora s'ar putea ușor întâmpla nașterea copiilor ce se vor naște să fie nenorociți odată pentru totdeauna. Este adică o legătură a moștenirii, în vârtutea căreia copiii moștenesc dela părinți proprietățile trupului: ca: gura, urechile, părul, vocea, mărimea. Pe lângă acestea ei mai moștenesc și dela tată, fie dela mamă, fie dela ambii părinți, și proprietățile sufletești. De aceea cercetează medicii, ori de câte ori e vorba de judecarea și osândirea mai grea a cuiva, că nu cumva a moștenit dela părinți aplecarea spre hoție, bețutură ori necurăție. De aceea se cercetează, cu astăzi de prilejuri, dacă respectivul s'a născut din pat legiuit ori nelegiuit.

Este o regulă generală și absolută sigură, și anume: toți copiii, zămisliti de tată ori mamă beat, se nasc ori proști, ori slabi din cale afară, ori apoi lipsiți de totul de orice voință. Aproape toți preștertanii ar putea să le spună tatălui lor: „Tu ești de vină că sunt așa cum sunt

Foia „UNIRII POPORULUI”

Școala Tărănească

Cuvânt la deschiderea școlii în ziua de 14 Mai 1936, în fața fetelor, părinților și profesorilor

De Alex. Lupeanu-Melin,
președintele „Astre” Blaj

Avem astăzi rara fericire, să deschidem, cea dintâi Școală Tărănească Superioară pentru fete la Blaj. Zi de bucurie pentru noi toți. Zi de bucurie pentru „Astra” culturală, despărțământul Blaj, care a înfiat-o și o prezidează. Zi de bucurie și pentru acest vechiu oraș românesc de carte și lumină, care, prin această nouă pornire de răspândire a culturii în formele ei cele mai naționale și mai creștinești, își întregeste în chip fericit cununa de școli cari l-au fost mândria de totdeauna.

Bucuria este însă mai mare, desigur, acolo, în inimile fragede ale acestor tinere fete dela țară, cari au părăsit, pe timp de 3—4 săptămâni, căminurile lor părintești și au venit aci la Blaj, între zidurile atâtor amintiri mărețe, ca să ia foc sfânt pentru apostolla nouă cerută de împrejurările schimbate ale timpului. Ele au venit în stralele lor atrăbune, pe cari le-au purtat mamele și bunicele lor din neam în neam, ca să arate că vreau și trebuie să se întoarcă îndărăt acolo, lângă vetrele părintești, cari au păstrat prin vremuri flința națională

a neamului nostru. Au venit ca, după timpul petrecut aci, la carte și la practica gospodărească dictată de viața modernă, să devină tot atâtea difuzoare a cunoștințelor și idellor mântuitoare, menite să ridice satele noastre la nivelul european, de care nu mai putem rămânea îndepărtați.

Școlile Tărănești Superioare au luat flință mai întâi în Danemarca, înainte cu aproape 100 de ani, la 1844. Părintele lor a fost Nicolae Frederik Severin Grundtvig, un pastor cu inimă mare și cu sufletul aprins de dragostea neamului său danez. El a fost cel dintâi care și-a dat seama, că neamurile nu pot să dureze, decât prin acea largă „cultură țărănească” a mulțimilor dătătoare de pâine, „care formează baza unei vieți populare într-adevăr creatoare”. Datorită pornirii sale, astăzi în Danemarca tot al trellea țaran, bărbați și femei, urmează o școală țărănească superioară. Iar roadele sunt minunate și călătorii cari cercetează acea țară îndepărtată scriu lucruri aproape de necrezut despre poporul danez. Gospodăriile lor sunt date ca model în toată lumea și viața acelui neam fericit se ține la înălțimi de noi nici visate măcar.

Cărturarilor danezi o mărturisesc cu plăcere, că *reînvierea patriei lor se datorește* acelui modest preot care a fost Grundtvig, despre care scriu astfel: „Nici un predicator sau politician sau industriaș nu a reușit să schimbe destinul patriei lui, așa cum a făcut-o acest om, care a fost atât de defăimat. El a ridicat țărâimea din Danemarca la un orizont

cultural unic, a entuziasmat pe cei lipsiți de privilegii, a mărit posibilitățile de educație și îmbunătățit condițiunile economice, sociale și politice”.

Iar un englez, încântat de ceea ce văd în școlile țărănești superioare din Danemarca și-a călcat pe inimă cu toată marea lui mândrie și a mărturisit următoarele: „Noi Englezii avem să învățăm ceva dela voi, din Danemarca. Noi avem o mare și strălucită istorie dar ea este străină pentru cea mai mare parte a poporului: noi avem o literatură bogată, dar ea este o comoară moartă pentru cea mai mare parte a poporului. Avem nevole de școli superioare țărănești, care să facă legătura între popor și istoria și poezia lui”. (Citatele dela N. Săulescu, Cluj, 1934).

Școlile țărănești superioare, la noi în țară au fost împământinite de „Astra” culturală, vechea noastră tovărășie de învățare și lumină, care a făcut printr'ânsele cea mai frumoasă semnătură realizare a vremilor noastre. Cea dintâi școală cu acest nume a răsărit înainte cu câțiva ani, sfleincă și dibuitoare, în Sigetului Maremușului, la 1933. Gândul fetei noastre prins repede și Blajul nostru se poate mândri că, între celea dintâi școli cari au urmat anul 1934, am deschis și noi școala noastră țărănească pentru bărbați, care a reușit pentru toate așteptările. Chiar și noi, profesorii de atunci, am rămas cu celea mai frumoase amintiri despre acea școală și nu vom uita niciodată bucuria sperului minunat pe care l-am avut elevii ei, bărbați în toată firea între 24—

pentru că atunci când m'am zămislit, erai beat, iară mama nu știa că, dela un tată beat, numai copil abnormal se poate naște. Oă de ar fi știut, eu astăzi nu eram așa cum sunt astăzi.

Tatăl unui copil prostălan i-a scris doctorului profesor Lombe din Germania, că de câte ori se uită la copilul său nenorocit, totdeauna îl muștră amar conștiința, pentru că a fost în stare să se folosească de dreptul său de bărbat, fiind amețit de beutură. Și ceace e mai trist, aceea a fost singura zi a vieții sale, în care s'a apropiat, în stare de beție, de soția sa.

Un medic de seamă a făcut observație asupra copiilor a 20 de familii de bețivi. Aceste familii au avut cu totul 281 de copii. Dintre aceștia s'au născut morți 26, 162 au murit în săptămânile ori lunile cele dintâi după naștere, 5 după un an. Dintre cei rămași în viață 30 sunt prostălani, 5 epileptici, 2 surdomuți, 5 foarte slabi, 8 nepăsători și 1 ucigaș.

O altă grijă a părinților trebuie să fie ca în cele 9 luni, cât poartă femeia, să încunjure orice mânie, tristeță ori iritație. Fiitoarea mamă să nu ridice greutăți prea mari și să nu se prea împuterească. Mai ales însă să nu joace. Bărbatul trebuie să privească în femeia care se află în stare binecuvântată un fel de sfântă, de aceea trebuie să o ferească de orice neplăcere. Să o cruțe mai ales, și în privința sensuală, dacă nu din altă pricină, cel puțin pentru copilul care se va naște dintr'însa.

Sunt cazuri când bărbatul trebuie să abzică cu totul de orice plăcere în căsătorie, mai ales când e vorba de soția sa bolnavă. Un bărbat de 42 de ani a declarat în fața preotului său: »De 15 ani mi-e bolnavă soția, și iată-mă că trăiesc cu toate acestea, iară soția mea mă adoră, nu alta«. Iată ce ne spune în privința aceasta sf. apostol Pavel: „*Și aceasta sic, fraților, că vremea scurtă este, ră-*

mâne ea și ceice au muieri să fie ca și cum nu ar avea“ (1 Corinteni 7, 29).

Va zice cineva: d'apoi de când vine preotul să-mi dicteze cum am să trăiesc în căsătorie.

Nu noi preoții, ci medicii dictează anumite reguli în privința aceasta. Noi le luăm din sf. Scriptură, iară medicii din praxa lor. Citiți cărți medicale despre traiul căsătoriților și vă veți convinge că avem toată dreptatea.

Părintele Iuliu

Binecuvântarea bisericii din Merișori

Preot și popor vrednici de laudă

Dumnezeu în 17 Mai s'a făcut, de către p. director Iuliu Maior din Blaj, binecuvântarea bisericii unite din Merișori, jud. Mureș.

Merișorenii au avut până bine de curând, la anul 1930, un preot bătrân, care nu a putut sta de ei, așa că atât biserica, cât și casele parohiale s'au învechit și chiar stricat. Când a venit la Merișori noul preot, p. Beniamin Maior, casa parohială se dărâpăna cu desăvârșire, iară biserica de bărne, zidită la 1700, era ca vai de ea.

Ce era să facă bietul preot? A losuit deo-camdată la badea Lajos, un bun credincios al nostru, care l-a găzduit cu drag, și apoi a început să-i pregătească pe oameni la zidirea unei case parohiale.

Când poporul își plase preotul, lucrul merge bine. Și aici de fapt oamenii l-au avut drag pe preotul lor. Numai așa se explică, cum ei, într'un an, l-au și zidit casă, cu trei încăperi, bucătărie de vară, grajd, șură, cotete, și tot ce-i trebuie unui gospodar. Iar, după ce s'an văzut cu toate acestea, și-au zis: acum hai să ne facem și biserica! Și așa au făcut.

În casa bisericii nu aveau decât 215 Lei, iar de încașat de prin sat 3295+2500=5795 Lei. Cu toate că sunt abia 450 credincioși, în sfatul preotului lor, au hotărât să-și zidească și biserica.

Da, numai că biserica nu se poate zidi

de ani, ale căror gospodării sunt astăzi model pentru comunele lor. Noi am introdus atunci sistemul familiar de internat și programele strict metodice, pe temelul sufletesc al interesului deșteptat în toate direcțiile, după metoda Grundtvig.

De astă dată facem aici, la Blaj, începutul școlii fărănești superioare pentru fete, întemeindu-ne și pe ideologia marelui mitropolit Vasile Suceu atât de regretat, care spera regenerarea vieții neamului nostru prin femei. Cu adevărat, bărbaii sunt prin firea lor mai mobili; mai ușor iau contact cu viața și cu înviorările timpului. Ei călătoresc mai mult, văd orașe, gospodării model, ferme. Inițiativele și învățămintele noi îi întimplină pretutindeni, ducându-le acasă chiar fără voia lor.

Femeile sunt însă mai legate de vatră, de suveică și de răsbolu. Ele au mai multă trebuință să fie scoase în lume, să învețe. Și am crezut că este de datoria noastră și a acestui Blaj vechiu și generos, să adunăm de prin sate această primă echipă de fetișoare însetate de învățătură și să le aducem aci, sub zidurile sfinte ale catedralei lui Inochentie Micu, în atmosfera de adânci simțiri creștinești și românești, ca să le umplem sufletele de toate gândurile mari, menite să rodească viața cea nouă a platurilor țărâvene și a întreg neamului nostru.

Blajul este plin de dascăli, de cărți și de simțiri, călitate în grele lupte și experiențe. Cerem dela Dumnezeu lumină și tărie, să pu-

tem face în această nouă școală apostolatul care ne trebuie. Aceasta am cerut-o în fața sfântului altar și aceasta o cerem și acum, când deschidem curăurile tinerei școale. Începem cu semnul sfintei cruci și cu chemarea ajutorului de sus. Acolo-l teată nădejdea și tăria noastră.

Iar voi, scumpe fetișe, pe care v'au trimis părinții aici, ca să primiți focul sfânt al învățăturii și mândrie românească de lângă Piatra Libertății, vă rugăm să fiți bune, blânde și silitoare, ca albinele, culegând neîncetat po-doaba de aur a învățăturii, ca să ajungeți ceace vă dorim noi și neamul întreg: profetese a satelor voastre, floricele tuturor dragi, steluțe luminătoare în viața atât de grea și de sbuciumată încă a poporului nostru dela țară. Atâția ochi se îndreaptă spre Blaj pe urmele voastre, dorind să vă revadă schimbate, înălțate prin învățătură și cumințenie. Nu uitați acel ochi îndulțos de iubire, al părinților, fraților și consătenilor voștri. Siliiți-vă ca la revedere ei să plângă de fericire și mândrie! Noi, profesorii și profesoarele voastre, suntem bucuroși să vă ajutăm, ca bucuria lor și a voastră, la sfârșitul școlii, să fie deplină!

Cu acestea doriri de bine, deschidem, cea dintâi școală fărănească superioară pentru fete la Blaj.

Înalte, cu Dumnezeu!

fără de a avea banii gata, puși de-o parte. Nu-ți da voie Consistorul. Și atunci preotul a spus: o facem pe răspunderea noastră. Și au făcut-o.

N'au lăcomit la lucru prea mare. I-au făcut fundamentul de beton și, dela un metru dela suprafața pământului, au făcut-o din bărne, folosind și bărnele din vechea biserică.

Câte parohii n'ar putea lua pildă, dela Merișorenii, în privința aceasta! Pentru ce să-și facă biserica de piatră, dacă nu sunt harnaie? Dacă vechea biserică din Merișori, de bărne cum era și mai mult descoperită decât acoperită, a ținut 285 de ani, apoi o biserică de bărne, așezată pe temelii de beton și bine copărită cu țigle, să nu țină tot pe atâția ani?

Și s'o vedeți ce frumoasă si!

I-a costat cu totul 114.000 Lei, din cari 49.000 i-a dat oamenii din sat ca repartitie, 6100 s'au dat dela parohie, 6000 împrumut dela filia Păzungeni, iar 53.000 din donațiuni și colecte.

Preotul a premers cu pildă bună. A făcut 44 drumuri la Tg. Mureș și la Reghin, în cinste, și a n umblat el însuși la colectat prin orașele și satele din jur.

Pilda preotului au urmat o primcuratorul Andrei Făraș și suratorul easier Petru Cotărian, cari, pe lângă atâtea drumuri și jertfe, au mai jertfit și dela sine. Badea Mera Ludovic, badea Lajos, cum li zic în sat, a cinstit isonostasul. Poporul, pe lângă reparație a făcut toată cărușia materialului, dela Tg. Mureș și Reghin, iar petrișul l-a adus dela o depărtare de 9 kilometri. Pe lângă aceasta a dat și mâncare măiestrilor, pe rândul satului.

Cu sfatul au ajutat p. protopop Simeon Nicoră dela Râșiu și p. Emil Andreșan dela Băla, așa că astăzi biserica e gata, iar datoria Merișorenilor e de abia 6000 Lei.

Nu e mirare că la această binecuvântare de biserică au alergat peste 3000 de credincioși din jur, așa că numai slujitori la altarul Domnului au fost 14 preoți, în frunte cu trimisul Blajului, p. director Iuliu Maior.

În predica rostită p. asesor consistorial a arătat că biserica este adevărata noastră patrie, ea este patria în care aflăm alinare sufletelor noastre și lumină minților noastre nevoiașe. Apoi le-a mulțumit Merișorenilor, în numele Preavenerabilului Consistor Athiepiscopesc dela Blaj, pentru jertfele aduse.

Răspunsurile le-a dat, până la evanghelie, corul în două voci al Merișorenilor, instruit de preotul lor, iar, după evanghelie, corul în patru voci al credincioșilor din Chinari, condus de preotul lor Eugen Mesaroș. Biserica a fost împodobită de către Reuniunea Femeilor de sub conducerea doamnei preutese Anuța M. Gergely.

A urmat apoi un banșet, la care au luat parte cam 80 de cărturari din jur, în frunte cu dl Augustin Frățilă, primpretorele dela Tg.-Mureș, care a reprezentat pe dl prefect.

Seara a urmat o binecuvântată petrecere.

Lumea a plesat foarte mulțumită și având pe buze lauda sinceră a Merișorenilor cari vrednicească să fie lăudați și cunoscși de toți oamenii de bine.

Femeile să stea la răntaș. În Norvegia (în partea de miază-noapte a Europei) femeile nu pot intra în slujbă. Câțiva deputați au vrut să aducă o lege care să le dea și lor egală îndreptățire cu bărbaii, la orice slujbe. Legea nu a fost primită, căci deputații mai bătrâni, cu scaun la cap, au găsit că e mai folositor pentru țară ca femeile să stea la răntaș, să îngrijească de copii și să orânduiască lucrurile de-acasă, din familie.

Cu „Astra“ la Oenișoara

Adunarea generală anuală a Despărțământului Blaj al Astei — Serbări înălțătoare într'un sat mic și ferit de lume, dar vrednic — Port și cântec românesc, copii sănătoși —

21 Maiu, 1936.

Drumul care duce dela Blaj la Oenișoara, trecând Târnavă-Mică la Petrișat, urcă și coboară multe dealuri. Unele din ele, cele din stânga drumului sunt împădurite, cu umbră deasă și răcoritoare pentru căldura acestei zile de Maiu. Am bătătorit acest drum în ziua mai sus amintită, ca să iau parte la adunarea generală pe care Despărțământul Blaj al „Astei“ a ținut-o la Oenișoara.

N'am mai fost până atunci în numita comună. Știam de ea că e așezată la granița județului Tr.-Mică, pierdută între dealuri ce o străjuesc credincioase de când sunt așezări omenești în adâncul acelei văi. Mai știam, din auzite, că se găsește în marginea comunei multă „murătoare“, apă sărată, după care vin oamenii și din alte sate. Toarnă femeile câte o ulcioară de murătoare într'o oală de zămă și banii de sare rămân în buzunar. Se găsește chiar și sare pe acolo. Oenișorenii o folosesc, puțin cam neagră la culoare, căci o curăță prin sită, încolo e bună.

M'am oprit pe unul din dealurile mai apropiate de comună, rotindu-mi privirea asupra acestui adânc de vale cu așezări omenești. Dealurile din stânga sunt împădurite, seclalalte însă, cele mai multe, sunt pleșuve și brăzdate, pe ici-colo, de dungi albe, semnele vinelor de piatră ce le leagă între ele.

În partea stângă, la piciorul unui deal, se vede locul cu murătoarea; să nu vă închipuiți saline săpate modern. O așezare ca o stână, atâta tot, în jurul căreia sunt izvoare sărate cari se pierd spre vale dacă nu sunt oameni cari să le prindă în ulcioare.

În adâncul văii e comuna, răsfirată, cu grădini întinse ai căror pomi și arbori înfrunziți, ascund aproape cu totul vederii casele țărănilor. În partea de miază-noapte, în marginea comunei, pe o ridicătură, e biserica satului. E zidită din piatră și e așezată față'n față cu dealurile, parcă înfruntându-le. Când am văzut-o, lăcaș al Dumnezeirii privit din mijlocul naturii sălbatice, gândul mi-a fugit la vorbele unui înțelept ce-și doarme somnul de veci de multe veacuri: Înainte de orice așezare omenească, înainte de a se fi zidit cetăți și de a se fi făcut legi omenești, a strălucit în adâncul sufletelor, ca un tainic glas, virtutea religioasă. Bisericile, așezate în loc de cinste, sunt semnul din afară al acestei virtuți lăuntrice care a luminat cărările omenești dela primii săi pași.

Am coborât dealul grăbind pasul să nu scap adunarea. Aproape de comună am întâlnit grupul oaspeților sosiți dela Blaj. Sunt mulți și tot mai vin. D. Al. Lupeanu-Melin, director de liceu, președintele Despărțământului Blaj al „Astei“, sosit mai dinainte, așteaptă împreună cu păr. Ionită Brad dela Pânade, membru în Comitet, sosirea celorlalți blăjeni. În trăsuri și oare împodobite la cari trag câte 6 boi cu

oânați în coarne, sosesc dnii: Dr. Ion Bianu, vicepreședinte al Desp.; S. Orian, secretar; Ol. I. Barna, casier; N. Comșa, membru în Comitet; d. I. Oltean, profesor în Blaj; dșoarele: Victoria Urzică și Otilia Gael, profesoare la Blaj, îmbrăcate amândouă în frumoase costume naționale. Apoi dș. Paraschiva Tâmpănariu, directoara Școlii de Menaj din Blaj, dnele și dșoarele profesoare Mălina Oltean, Zorica Bude, M. Socol, Lucretia Nicoră, M. Zamfir. Mai sosesc un grup de eleve dela Școala de menaj, multe dintre ele îmbrăcate în costume naționale, și elevele Școlii Târnavă Superioare de Fete, școala deschisă de către Despărțământul Blaj al „Astei“ în ziua de 14 Maiu.

Primirea oaspeților. Banderiu de călăreși. Călușeri, porți de triumf și însuflețire multă.

Am privit o elipă mareșul sortegiului cu care Despărțământul Blaj al „Astei“ avza să-și facă intrarea în comuna Oenișoara. Am trecut apoi mai departe, singur, căci meseria de gazetar mă îndemna să văd la fața locului pe cei ce așteptau sosirea oaspeților. Pe drum am întâlnit călăreși îmbrăcați în halae de sărbătoare, plecați în împlinirea Comitetului.

La intrarea în comună era ridicată o poartă de triumf, frumos împodobită cu crengi verzi și steguri tricolori, între cari o tablă ura oaspeților strămoșesci „Bine ați venit“. Schimb două vorbe cu d. Bogdan, învățătorul comunei, și privess mulțimea ce s'a strâns, ordonată într'înălțare. Imediat lângă poartă s'au sălășuit, vin apoi bărbați, tineret, femei și copii, toți înasuflețiti că vechea „Asociațiune“ pășeste, în adunare generală, pentru întâia oară la ei în comună.

De după coltura apropiată a dealului, apar membrii Comitetului, cu d. Președinte în frunte, alături toți cei mai sus amintiți. D. Inv. Bogdan, în numele comunei, adresează oaspeților cuvinte de bun venit. Îi răspunde în cuvinte frumoase d. Dr. I. Bianu, vicepreședinte al Despărțământului, mulțumind sătenilor pentru însuflețita primire.

În sunetele fanfarei din Cergăul Mic, oaspeții, urmași de localnici, se îndreaptă, în uralele mulțimii, spre curtea caselor parohiale. La fața curții e ridicată altă poartă de triumf. Frumos împodobită, anunță oaspeților „bun venit“. La fața porții așteaptă păr. Dumitru Crișan, preotul comunei și președinte al cercului cultural din Oenișoara, însoțit de fruntași ai comunei și de Cl. D. Dumitru Neda, profesor de teologie și membru în Comitetul Despărțământului, Dr. Septimiu Todoran, profesor de teologie, Dr. Alexandru Măcelar, primmedic al jud. Tr. Mică cu dna, păr. I. Feldiorean din Ciuguzel și I. Pascu din Odverem cu dnele, teologii absolvenți: Gh. Câmpăan, N. Florea, G. Iuoraș și I. Târziu și alți mulți ai căror nume ne scapă.

Păr. D. Crișan, într'o suvătăre frumoasă, plină de însuflețire, a urat bun venit oaspeților. I-a răspuns d. Al. Lupeanu, președintele Despărțământului, în cuvinte cari au mișcat sufletele tuturor celor de față, tălmășind dragostea cu care vechea „Asociațiune“ își caută fiii dela această graniță a județului.

Oaspeții au intrat apoi în casa ospitalieră

a păr. Crișan, unde soția Sf. Sale face serviciul de gazdă. Am întâlnit acolo, la un păluc de voie bună, alți intelectuali dintre cari am prins, în fuga condeiului, pe dnii: dna E. Căldorcea dela Aiudul de sus, I. Moldovan dela Ia Turdaș cu dna, învățători Martin Mășiliu dela Lupu, Titu Orian din Făget, Emilian Damian dela Bășerdea ș. a.

Sfânta slujbă și sfințirea monumentului eroilor.

Sfânta slujbă dumnezeiască din acea zi a fost slujită, pe lângă păr. comunei, D. Crișan, de către Cl. DD. Dumitru Neda și Dr. Septimiu Todoran, profesori la Academia de teologie din Blaj, sosiți în comună de dimineață. Au lectorat teologiei absolvenți G. Iuoraș și N. Florea, iar slujba de cantor au făcut-o teologii absolvenți G. Câmpăan și I. Târziu. Biserica din deal, destul de încăpătoare a fost ticsită de-a-binelea de mulțimea credincioșilor cari au ținut să-și înalte sufletele la această sfântă slujbă. A predicat, cu multă căldură, D. Dr. Septimiu Todoran, în legătură cu prilejul înălțării și ziua eroilor.

După sf. liturgie s'a binecuvântat monumentul eroilor, ridicat în curtea bisericii. Depe piatra ridicată acolo reiese că a dat comuna Oenișoara, în războiul mondial, un tribuț de 31 de eroi pentru întregirea neamului. Așa a vorbit, plin de sufletire, Cl. D. Dumitru Neda și d. Maria Mășiliu, fost învățător al comunei.

Deschiderea adunării generale. Serbări cu vorbiri, jocuri și cântec.

După masă, pe la ora 3, toți cei amintiți în rândurile de mai sus se îndreaptă spre locușuța săteanului Traian Hărcingă, o curte largă potrivită pentru ținerea adunării. Comitetul în loc pe scena anume aranjată. Curtea e plină de mulțimea săteanilor dormiri să asculte cuvinte pline de învățtură. Se văd și sătezi din comunele învecinate, veniți la serbarea „Astei“ serbarea tuturor. Corul Școlii de menaj dela Blaj, cântă la început „Cântec Românesc“.

D. Al. Lupeanu Melin, președintele Despărțământului fiind suferind de-o grea răceală, adunarea o deschide d. Dr. Ion Bianu, advoocat în Blaj, vicepreș. al Desp. Dna, într'o cuvântare pe'naltelul tuturor, înmădușește sătenilor gândurile cari poartă pe sate pașii celor cari stau în fruntea „Astei“. Aceste gânduri sunt în legătură cu mărirea neamului. „Astra“ propovădușește păstrarea străvechilor costuri de simțire românească, graiul, portul, jocurile și arată tuturor, pentru înaintarea de mândri drumuri noi, drumuri luminoase, cari duc la bună seamă la mărirea nației.

D. S. Orian, secretarul Despărțământului citește apoi raportul general al Comitetului asupra activității sale în decursul ultimului an. Activitate bogată pe care nu o putem prezenta în șirile puține ale unei dări de seamă. Amintim doar, că Despărțământul a ținut în decursul anului trecut la sate 68 de conferințe cele mai multe de către profesorii blăjeni cari au trecut în duminică și sărbători satele.

D. Ol. I. Barna, casierul Despărțământului, citește apoi raportul asupra cassei, și proiectul de buget pe anul 1936/7, după care se aleg următoarele comisii:

Pentru verificarea raportului general al secretarului: Păr. D. Crișan din Oenișoara, păr. I. Feldiorean din Ciuguzel și păr. I. Pascu din Odverem.

Pentru verificarea raportului casierului: Dnii I. Oltean și G. Câmpăan, profesori în Blaj și Titu Orian învățător în Făget.

Pentru expoziția de copii: D. Dr. Alexandru Măcelar, primmedic județean, Dnii Dr.

Măcelar, D. Crișan, preoteasă la Ocașoara, I. Feldiorean, preoteasă la Ciuguzel, E. Codarcescu, pâr. D. Neda și d. I. Târziu.

Pentru jocuri: D. Dr. I. Bianu, d. V. Urzică, pâr. S. Todoran și d. N. Florea.

Pentru port: D. Paraschiva Tâmpănariu, directoara Școlii de mesaj din Blaj, d.șoarele O. G. ă, Zamfir și d. G. Iuoraș.

Pentru țesături și cusături: D. Zorica Bude, dna I. Oltean, d.șele Comșa, Soeol și Nicoară.

* * *

Programul serbărilor își urmează cursul. Corul Școlii de Mesaj cântă „Cântec popular”, după care urmează vorbirea dlui prof. N. Comșa dela Blaj. D.șa arată, în frumoase cuvinte, însemnătatea mare pe care o are pentru un neam „cartea și învățătura”. Eleva Elena Moldovan din cl. IV a Școlii de mesaj, declamă apoi „Nuata'n codru de G. Coșbuc”, după care urmează vorbirea d.șei Paraschiva Tâmpănariu cu frumoase sfaturi în ce privește „Portul românesc”. Punctul următor e piesa populară „Să nu tori Marți seara”, de Gh. Oprea, jucată cu multă pricepere de elevii școlii de mesaj. Ascultătorii au aplaudat călduros pe tinerii artiști. Tot ele au jucat după aceea un frumos „dans național” și au cântat două cântecuri: „Hora de Fiechtenmacher”, și „Noaptea”, cântec vechiu.

* * *

Comisiunile mai sus amintite își încep apoi lucrul. În mijlocul eurtii, se întinde joc înflăcărat. Călușerii joacă frumos, încașt stărnesc admirația tuturor. Joacă și doi bătrâni, trecuți de 80 de ani, cu plele albite dar încă plini de viață, și via la răsăd trei strănepoți de-ai lor, trei copilași deabia răsăriți dela pământ.

Comisiunile își dau apoi părerea. Se verifică rapoartele secretarului și al casierului, se formează listele celor ce vor fi premiați și aproape seară când d.șii S. Ozian, secretarul D.șp. și d. Ol. I. Barna, casier, împart premiile celor găsiți vrednici. Se premiază cu bani 30 de copii mici, găsiți curați, grași și sănătoși. Pentru joc se premiază cu bani și coșârzi, toți cei 15 călușeri în frunte cu vătaful lor Alexandru Hârceagă. Pentru țesături și cusături se premiază cu diplome de recunoștință, următoarele femei: Roman Anică, Lodreman Iulica și Virginia Vasinc. Pentru port, au fost premiate cu coșârzi următoarele: Maria Ioica, Ioica Ana a lui Oprea, Maria Lasar, Ioica Anică și Gruța Eugenia. Au mai fost premiați câțiva vrednici țărani cari au muncit pentru aranjarea serbării. Vrednicilor de laudă sunt toți locuitorii comunei, cari, cu mie cu mare, cu multă înasuflețire și în bună ordian, au luat parte la adunarea Despărțământului, ascultând cuvântul vrednicului lor îndrumător pâr. D. Crișan.

* * *

Oaspeții s'au îndreptat spre oasa ospitalieră a pâr. D. Crișan, unde la masa harniceii D.șale preotese s'a luat cina. S'a întins apoi, sub umbra înserării ce se revârșea de peste dealuri, o horă frumoasă în curte, la cari oaspeții și sătenii și-au petrecut cu voie bună. Iuserarea a cuprins cu totul satul când oaspeții au ieșit din mijlocul sătenilor și au plecat spre Blaj, încheind cu aceasta serbarea „Astrei”, și lăsând între locuitorii comunei o frumoasă amintire, ce se va povesti nepoților și strănepoților.

D. R.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Marea adunare național-țărănistă dela Blaj

D. prof. Dr. Augustin Popa a fost ales președinte al organizației național-țărăniste a jud. Tr.-Mică. S'a sfințit steagul organizației, de față fiind d. Valer Moldovan, vicepreședinte al Partidului

24 Maiu

Organizația județeană a partidului național-țărănesc și-a ținut duminică, în 24 Maiu, la Blaj, congresul anual, împreună cu o mare adunare populară. Au venit delegați din toate colțurile județului. 84 de comune au fost de față, prin delegații lor, la congres, iar numărul membrilor cari au luat parte la adunare se ridică la două mii.

Congresul s'a ținut în sala cea mare a restaurantului „Univers”, după masa la ora 1. Erau de față d.șii: Valer Moldovan, profesor universitar la Oluj, fost ministru, vicepreședinte al partidului, reprezentând pe d. președinte Mihai Popovici, care n'a putut sosi; Dr. Ilarie Holom, avocat în Dumbrăveni, prof. Dr. Augustin Popa, f. deputat, Dr. Eugen Moldovan, avocat în Blaj; Rvs. Ioan Moldovan, președintele organizației blăjene, prof. Albu dela Dumbrăveni; Ștefan Pop, directorul liceului de băieți din Blaj, preoți, învățători și mulți alți intelectuali din loc, din jur și din celelalte orașe ale județului.

Congresul îl deschide d. Dr. Ilarie Holom, vicepreședintele organizației, întrucât locul de președinte, prin trecerea Il. S. Dr. Victor Macaveiu ca vicar al Mitropoliei, a rămas vacant. D.șa, după ce citește raportul secretarului și al casierului, anunță pe membrii congresului că după statute trebuie ales președinte și comitet nou, pe un timp de doi ani. D. prof. Albu dela Dumbrăveni a propus pentru locul de președinte pe d. Dr. Augustin Popa, profesor la Academia de teologie din Blaj, fost deputat. Propunerea a fost primită de către membrii congresului cu înasuflețire. Aplauze îndelungate au întărit pe noul ales în noua cinste. D. Valer Moldovan, care a prezidat alegerea, a declarat, în urma uralelor mulțimii pe d. Dr. A. Popa, „unul dintre cei mai harnici și mai înasufleți membri ai partidului”, de președinte al organizației Tr.-Mică pe timp de doi ani, urându-i ca steagul ce l-a preluat, — după o veche tradiție care-l trece dela bătrâni la tineri, — să-l ducă la biruință. Noul ales a ținut apoi o înflăcărată cuvântare, făgăduind că va lupta pentru ridicarea păturii țărănești, „în spiritul și vrerea lui Iuliu Maniu”, pe care congresul l-a aplaudat furtunos.

Sfințirea steagului și adunarea populară

După ce congresul și-a terminat lucrările, au plecat cu toții spre clubul partidului în piața Inocențiu Micu Clain, în curtea căruia s'a ținut adunarea populară. Pe tribuna anume aranjată au luat loc fruntașii partidului, cari au fost călduros

aplaudați de către cei aproape două mii de partizani.

Rvs. canonic Ioan Moldovan, înconjurat de pâr. Vasile Moldovan, parohul Blajului și pâr. prof. Traian Jacodi, a făcut sfințirea apei și a stropit steagul și pe partizani. Sf. Sa a ținut o cuvântare, arătând înțelesul unui drapel în fruntea societăților. Steagul a fost predat de către d. Valer Moldovan, dlui președinte Dr. Augustin Popa, care în frumoase cuvinte a spus că în jurul steagului și în fruntea partizanilor, va lupta pentru biruința partidului.

A vorbit apoi d. Dr. Ilarie Holom, respingând acuzația pe care unii o aduc partidului național-țărănesc că ar da mâna cu comuniștii.

D. prof. Albu dela Dumbrăveni, a arătat că toate făgăduelile celor cari guvernează azi țara au rămas făgădueli mincinoase. Starea țaranului nu s'a îmbunătățit, ci dimpotrivă, i-se ia, pentru impozite, totul din casă.

D. Tufan, inv., a vorbit împotriva aceluia cari se ridică azi ca să dea partidului național-țărănesc, lecții de naționalism când acest partid are între fruntașii săi pe Iuliu Maniu, nepot al lui Simion Bărnuțiu.

În aplauzele mulțimii a luat cuvântul d. Valer Moldovan, fost ministru. D.șa a spus că se simte mișcat când vorbește „la Blaj, în cetatea cărturarilor fără odihnă, a românilor fără târguială și a creștinilor fără prihand”. A arătat apoi că țara suferă, sunt multe năcazuri și pentru înlăturarea lor, toți cei cari vreau binele neamului trebuie să lupte în partidul național-țărănesc care a găsit buba răului și leacul vindecător.

În vorbirea de încheiere, d. președinte Dr. A. Popa a arătat cum guvernării de azi conduc țara fără să ție seamă de legi, și a cerut partizanilor să se prezinte oriunde vor fi chemați, pentru biruința partidului spre binele neamului.

Adunarea s'a terminat, în ordine, la ora 4 d. m.

Pomenirea lui Baba Novac

Baba Novac a fost unul dintre căpitaniii lui Mihai Viteazul, când a cucerit Ardealul în 1599. Căpitaniul cel mai viteaz, cel mai îndrăzneț. În timpul când Mihai era dus la Viena, la împăratul Rudolf, Baba Novac a rămas în Banat, să lupte în potruiva Turcilor. Ungurii din Ardeal, umiliți de Baba Novac la Șelimbăr și la Alba-Iulia, îi purtau brațului căpitani sâmbetele. În lipsa lui

Mihai și prin ticăloșia lui Basta, unгурul Csáky prinde pe Baba Novac dimpreună cu preotul său și îi aduce la Cluj.

Acolo la Oluj, în ziua de 5 Februarie 1601, Baba Novac și duhovnicul său au fost jupuți de piele, chinuți îngrozitor, iar mai pe urmă arși de vii, pe rug. Rugul era așezat în piața cea mare a Clujului, lângă biserica lui Matei Corvinul. Până i-au dus la pierzare, cei doi mucenici ai neamului au fost închiși într'un turn de cetate, care și astăzi se păstrează, spre drumul Feleacului, aproape de Teatrul Național.

Ticălosul general Basta privea din fereastra unei case cum se pârăleau în foc cei doi eroi ai lui Mihai Viteazul. Ca să le mărească chinurile, Basta dete porunci să-i ude cu apă rece, să moară mai încet și mai îndelungat.

Bun gând au avut o seamă de Români cu carte dela Cluj, ridicând o *troiță de pomenire* lângă locul unde a stat închis căpitanul Baba Novac și preotul său. Această troiță a fost bine-cuvântată și desvelită în ziua de 21 Mai (Ziua Eroilor) cu mare pompă, fiind de față toate autoritățile, armata și public numeros. Tot atunci s'a ridicat lângă troiță un drapel frumos de culoare verde, cu stema lui Mihai Viteazul, cum a făcut-o însuși Voievodul când, întors dela Viena, a venit pe la Oluj și a aflat de moartea iubitului său căpitan.

Frumos lucru cu troița lui Baba Novac dela Cluj. Pacat că nu s'a cioplit din piatră durabilă, statornică, nu numai din lemn, oricât ar fi de frumoasă pentru ochiu. Și pacat că nu s'a făcut mai de mult.

Negusul a plecat la Londra

Fostul împărat al Abisiniei, Negusul Haile Selasie, adăpostit un timp, dimpreună cu toată familia și toate averile mișcătoare, la Ierusalim, a plecat acum la comăncit prin lume, doar-doar' va putea câștiga ceva din pierduta lui țară. Drumul cel dintâi al împăratului pribeag se îndreaptă, firește, spre adevăratul stăpân al Abisiniei de ieri, spre Anglia. Iar acum, după ce Italianii l-au alungat din țară, el se duce la Londra, la „ponoslu“.

Înainte de a pleca din Ierusalim Negusul s'a dus împreună cu soția la sfântul Mormânt și s'au rugat acolo cu multă cucernicie, apoi au urcat muntele Calvarului ca semn că și el, Negusul, a ajuns să sufere cumplit, alungat din țara lui.

În călătoria lui la Londra Negusul a luat cu sine pe cei doi fii ai săi, precum și pe fica sa principesa Tsahai, pe rasul Khasa și pe secretarul Georges Wolde, și servitorii de lipsă. Împărăteasa a rămas în Ierusalim, cu cănele iubit al Negusului, de care numai cu greu s'a putut despărți. La Haiffa, pe malul mării, Negusul și însoțitorii săi s'au imbarcat pe vaporul englezesc de război „Capetown“ și au plecat spre Gibraltar. Acolo-i vorba să ia alt vapor până la Londra.

Dobânda se va vedea. Deocamdată Negusul are la Ierusalim vre-o 75 de lazi pline de scampeturi, aur, argint, diamante și alte pietrii prețioase. Țara i-au luat-o Italianii. Cu drumurile și cu advocații, până una-alta își mai papă Negusul și comorile ce i-au mai rămas...

Apoi va fi, cu adevărat ... ras!

Ziua eroilor la Blaj. De praznicul *Înălțării Domnului s'a făcut la Blaj, cu pompa cuvenită, pomenirea eroilor neamului. După sf. slujbă din catedrală, publicul, în frunte cu toate autoritățile locale, bisericesti, școlare, civile și militare, s'a îndreptat spre cimitir unde au vorbit Rvs. Dr. Augustin Tatar, rectorul Academiei de teologie, pâr. Dr. Nicolae Lupu, pâr. V. Popa și d. căpitan T. Miclăuș.*

Săptămâna laptelui. Săptămâna în care am intrat a fost sorocită pentru o propagandă întinsă pentru consumarea laptelui. În sala de gimnastică a liceului de băieți, d. S. Gîzavu, prefectul județului și Dr. C. Suciu, medicul spitalului, au vorbit despre lapte ca hrană. Cel de față au gustat brânză, unt și deosebitele feluri de lapte ce erau acolo.

Serbarea Școlii Normale de Învățătoare din Blaj. Duminică în 24 Mai, elevele dela Școala Normală de Învățătoare din Blaj au aranjat în sala de gimnastică a liceului de băieți o frumoasă *serbare școlară*. S'a desfășurat un program bogat, drăguț, care a plăcut mult, mai ales pentru noutatea lui, căci a fost un program în spirit străjeresc. Au fost coruri, dansuri naționale, declamări, cântări din vioră și la pian, exerciții ritmice. Au avut punct în program și elevele străjerite dela Școala de aplicație, cari au fost, ca și celelalte puncte de altfel, călduros aplaudate de către public. Dnele *Veturia Popa*, conducătoarea corurilor și *Silvia Comănescu*, conducătoarea exercițiilor de gimnastică, precum și toate și toți cari au lucrat pentru aranjarea serbării, pot fi mulțumiți de rezultat.

Sfânta Scriptură în limba țigănească. Până acum Țiganii n'au avut Sf. Scriptură tradusă în limba lor. Lasă că nici n'ar fi fost cine s'o cetească, de oarece lăcși numai cu cartea și cu scrisoarea nu și-au bătut capul. Acum au apucat și ei la învățătură, precum am și văzut că în adunări pretutindeni și nu se rușinează de nașia lor. Un învățat catolic dela Berna (Elveția) cu numele Mann, lucrează din greu la traducerea Bibliei în limba țigănească și ea se va tipări în curând la Praga. Se tipărește acolo, fiindcă în Cehoslovacia sunt peste 25.000 de Țigani, aproape toți cu așezământ, cari abia așteaptă să albe cuvântul dumnezeesc în limba lor.

Ziua eroilor la Vălișoara. Joi 21 Mai, la Înălțarea Domnului, după terminarea Sf. Liturghii, poporul din Vălișoara formează o procesiune în frunte cu drapel și prapuri, îndreptându-se spre cabana Batalionului Pioneerilor de Munte, unde era în așteptare întreg detașamentul, sub comanda dîi Locot. Rădulescu. La ora 10 sosește cu mașina dela Alud d. Comandant al Batalionului, un colonel, mai mulți ofițeri însoțiți de garda și drapelul Batalionului. După sosirea drapelului, Pâr. Ioan S. Păcurariu preotul Vălișoarei oficiază serviciul divin; sfințirea apei celei mici, Te-Deum și parastas pentru eroii neamului și predică despre însemnătatea jurământului și despre credința ostașului, după care urmează depunerea jurământului recruților ctg. 1936 în fața preotului. După depunerea jurământului, vor-

bește plin de entuziasm dl Colonel, comandantul Batalionului, arătând, cum bleierca și armata muncesc împreună pentru înaintarea neamului. La ora 12 procesiunea s'a îndreptat spre cimitirul comunal, unde s'a slujit parastas pentru eroii din comună, căzuți pe câmpul de luptă. Aici a vorbit inv. dir. Moise Miron despre însemnătatea zilei, după care serbarea s'a terminat. *Correspondent.*

Omor între frați pentru un plug. Doi frați din comuna Bârca lângă Craiova au moștenit dela tatăl lor un plug. Un timp ei au folosit frățește plugul și a fost bine. Apoi și a vârit lăcomia ghiara și frații buni s'au luat la ceartă, ba chiar la bătaie. În zilele trecute s'au înjunghiat cu cuțitele și au fost duși, în doaga morții, la spital. Plugul rămâne, să se mai certe și alții pentru el...

Sărbătoare la locul ei. Cetim adeseori în gazete despre sărbătorirea minăștrilor și a altor oameni mari. Mai rar se aude despre sărbătorirea oamenilor mici cari, de celea mai multeori, fac bine cu mai multă trudă și osteneală decât cei sus puși. Cetim acum că la Oradea-Mare s'a făcut o asemenea sărbătorire pe deplin meritată și îndreptățită. Învățătorul bihorean *Adrian Putici* a împlinit 60 ani de viață și 40 ani de dascălie românească. În acest timp a fost totdeauna bun român care nu s'a rușinat de neamul său, cum prea adeseori se întâmpla înainte de România-Mare în acelea părți, și a turnat aceleași simțiri și'n pruncii cel mulți pe cari l-a învățat buchii. Învățătorii din Oradea, în frunte cu inspectorul școlar d. Marinescu, l-au făcut colegului lor, în ziua de 18 Mai, a frumoasă sărbătoare. Onoare celor cari l-au făcut-o! Cel bun, cel harnic, cel vrednic, trebuiesc ridicați, ori în ce slujbă mică s'ar găsi. Erol sunt toți cei buni.

Un autobuz se prăbușește în prăpastie. Vinerea trecută, dîmnecașa pe la ora 4, un autocamion trecea încărcat cu mărfuri și călători dela Sibiu la Dumbrăveni. La podul „Șonări“, 7 km. depărtare dela Mediaș, mașina a rupt bariera podului și s'a prăbușit într'o răpă. Un călător a fost omorît pe loc iar alți patru, printre cari doi copii, au fost răniți greu. Cei răniți au fost transportați la spitalul din Mediaș.

Mușcați de o pisică turbată. O întâmplare înfiorătoare s'a întâmplat într'una din seriile săptămânii trecute la Botoșani. Într'un atelier de croitorie a intrat pisica patroanei, care venea pe acolo adeseori. Acum însă, cum a intrat, a sărit la muncitoare și a început să le muște și să le sgarie, înfiorată rău. Bietele fete, au leșinat de frică. S'a constatat că pisica era turbată. Cele 11 fete mușcate de pisică, au plecat cu primul tren spre Iași, unde au intrat în spital.

Viscol cumplit în Rusia. Acum când la noi se uscă firicelul de iarbă de căldură prea multă, primim știri din Rusia că'n partea de miază-noapte a țării a bătut săptămâna trecută un viscol cumplit. Temperatura s'a răcit dintr'odată, încât măsurătoarele au arătat 20 de grade sub zero. Spune știrea că mai mulți oameni prinși așa fără de veste de viscol, au înghețat în largul câmpului.

Omorții de trăznet. Vineri, în 22 Mai, a fost furtună mare în părțile Orășel. Casa lui Gheorghe Mureșanu a fost lovită de trăznet, luând foc. Gheorghe Mureșanu a murit pe loc, lovit de trăznet, iar soția sa s'a ales cu răni grele și numeroase. — Tot în ziua aceea, spre seară, locitorul Iosif Silaghi din Săbău-

venea pe drum într-o căruță trasă de doi cai. În căruță mai era o femeie. Pe drum, un trăsnit a lovit în căruță, omorând pe Silaghi și un cal. Femeia și celălalt cal au căzut jos, în nesimțire, unde au fost găsiți de trecători.

A murit un rabin vestit. În zilele trecute a murit la Oradea-Mare vestitul rabin Israel Hager din Vijlța, Bucovina. Moartea lui a stârnit mare jale între Evrei, căci Hager era știut ca unul dintre cei mai faviști și mai „sfinți” rabini din toată România. Fapt este că trăit o viață familiară cinstită, având 11 copii, și din cecece câștiga dela credincioși, împărțea cu mână largă și săracilor. La masa lui mâncau în fiecare zi 50 de străini, flămânzi adunați de pe drumuri. Cu asemenea viață nu-i mirare că era socotit sfânt.

Cum se pedepsește siluirea. Niște tineri ticăloși din orașelul Târgoviște au prins în ziua de 23 Ianuarie pe-o biată fetișoară din comuna Gămeana care mergea trimisă de părinți la o rudă, au târât-o într'un loc ferit, unde au tăbărit, ca niște dobitoace, asupra ei și au siluit-o. Au mai și umplut-o cu o boală urâtă. Acești derbedei au fost judecați acum de Curtea cu Jurați. Căpetenia tinerilor, Nicolae Stoica a fost condamnat la 20 de ani muncă silnică (în ocnă, la sare), iar al doilea părtaș, Vasile Borcan la 6 ani închisoare.

Din servitor a ajuns ministru. Zilele trecute și-a dat mulțumita din guvernul englez fostul ministru al coloniilor, d. Thomas. Gazetele din toate țările Europei au scris despre acest lucru, mai ales că se știe că d. Thomas, care a fost un ministru foarte priceput, a fost în tinerețile sale servitor. A avut însă pricepere și a muncit din răpuzeri, cinstit, așa că a fost vrednic să ajungă într'un post așa de mare.

După 40 de ani de slujbă. A trecut la pensie, săptămâna trecută, un mecanic englez, care în viața lui a condus locomotive. A parcurs astfel 3 milioane 900 de mii km. Cea mai mare cinstă pe care a avut-o în viață, a fost la înmormântarea Regelui George, când l-a fost dat să conducă trenul cu rămășițele pământești ale regelui. În tren se mai aflau șase regi, trei regine și câțiva miniștri.

S'au ciocnit două avioane. Din îndepărtata Indie vine știre că s'au ciocnit două avioane engleze, din pricina celei prea mari care era acolo în timpul sborului. În cele două avioane erau cinci aviatori. Unul dintre ei a sărit cu parașuta și a ajuns cu bine la pământ. Celălalt patru au fost răniți greu în clipa ciocnirii, încât n'au mai putut să sară. Trupurile lor au pornit cu avioanele spre pământ și s'au făcut bucăți.

† Iuliu Nistor, protopop pensionar, după scurte suferințe, împărțit cu Sfintele Taine a încetat din viață, în 25 Maiu 1936, în vârstă de 77 ani, după o muncă rodnică depusă în ogorul Domnului. În ultimul timp trăia la Dicosănmărtin, în mijlocul familiei. Miercuri, în 27 Maiu, rămășițele pământești ale dispărutului au fost aduse la Blaj. La ora 4 s'a făcut prahodul în catedrală. A fost înmormântat în cimitirul din marginea orașului, petrecut pe drumul mormântului de mulți cunoscuți din Blaj și alte orașe. *Fie-i partea cu drepții!*

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Lemne de leac

Lemnele sunt bune de lucru. Se fac din ele diferite unelte și fel de fel de zidiri. Sunt bune și de foc. Celea mai multe lemne se pot întrebuința și pentru leuirea boalelor. Pentru aceasta dela unele se iau frunzele și florile, dela altele se culeg fructele ori semințele și din altele se ia coaja, din care se pregătește leac bun pentru boale.

Dintre copaci, buni pentru leuirea boalelor sunt:

Stejarul. Cel mai cunoscut copac din pădurile de pe la noi. Ghinda de stejar, zdrobită mărunt leuiește colica. Coaja de stejar măcinată mărunt și ținută 2—3 ceasuri în apă fierbinte, e bună pentru spălarea și curățirea rănilor. Frunzele de stejar, culese în luna Septembrie și fierte în vin sunt un leac folositor la scurgerile de sânge.

Fagul. În ținuturile muntoase sunt păduri întinse de fag. El cel mai bun lemn de foc. Cu jirul fagului să îngrășe bine porcii. Din jir se scoate și ulei.

Frunzele verzi, proaspete de fag potolesc umflăturile. Apa găsită în scorburi de fag vindecă bubele dulci și râia.

Carpenul. Lemnul de carpen e minunat pentru tot felul de unelte.

Frunzele și fructele de carpen fierte în lapte sau în vin și beute, vindecă durerile de piept.

Frasinul. Crește prin păduri, mai cu seamă în apropierea apelor. Măsarile prețuiesc foarte mult lemnul de frasin. Apa în care s'a fiert bine coaja de frasin, beută mai multă vreme, vindecă pietricelele la rărunchi și gâlbănirea. Beutura de frunze de frasin vindecă răceala. Cenușa de coajă de frasin, pusă pe bube dulci, le vindecă.

Oamenii cred, că sub frasin șerpilor nu mușcă. Se spune că șarpele într'atâta se îngrozește de frasin, încât mai bine intră în foc, decât să se urce pe vreo creangă de frasin.

Arțarul. Are lemn alb. Cuietele de bățul talpa pe cisme și pantofi sunt din arțar.

Coaja de arțar fiartă în oțet de vin e bună pentru curățitul dinților.

Teiul. E un copac frumos. Florile de teiu au miros foarte plăcut, care se simțeste dela depărtare.

Din florile de teiu se pregătește ceaiu bun la răceali. Carbunii din lemn de teiu, puși în oțet de vin, se pot folosi de cei ce scuipă sânge. Zeama stoarsă din coajă de teiu, vindecă rănilor pricinuite de arsuri. Praful de carbune de teiu este bun pentru curățitul dinților.

Salca. Sunt mai multe soiuri de salca. De leac e mai bună salca albă. Frunzele de salca, proaspete sau uscate, fierte în vin și amestecate cu puțin piper, dau o beutură bună pentru vinde-

carea celor cari scuipă sânge. Baia de picioare pregătită cu frunze de salca, întărește și înviorează, mai cu seamă la oboseli mari.

Păducelul. Crește prin păduri și pe marginea drumurilor. Are florile albe, iar fructele roșii, mai târziu negre. Pânza înmuiată în apă cu flori de păducel și pusă pe partea împunsă de vre-un spin, alină durerea.

Arinul. Crește pe lângă ape, prin pădurile dela munte.

Frunzele de arin, legate pe umflături, le vindecă. Apa cu frunze de arin, e bună de spălat la oboseli mai mari.

Frunzele de arin, imprăștiate prin casă, alungă purcii.

Plopul. Sunt multe soiuri de plop, toate foarte cunoscute. Mugurii de plop, înmuiați în oțet de vin, dau o beutură bună pentru cei cu stropșeală. Mugurii de plop, fierți în miere de stup sunt buni pentru ungeria ochilor împăjențiți.

Cornul. Crește pe marginea pădurilor. Coarnele fierte în apă și ținute într'un vas acoperit, la soare sau la un loc calduros vreme de o zi și o noapte, dau o beutură foarte bună în contra durerilor de stomac. Frunzele de corn fierte în vin vechi sunt bune pentru curățirea de pe față a petelor de ficat. Se spală fața de mai multe ori.

Ion Popu-Câmpeanu

Săptămâna vinului

Ministerul de Agricultură în ultimul timp a căutat a da puțința ca să se desvolte cât mai bine cultura viei la noi în țară. Astfel a creiat o lege nouă, a căutat a permite plantarea numai a anumitor feluri de viță de vie. Pe de altă parte a dat diferite avantaje, dându-se posibilitatea a se cultiva acea viță de vie, care este mai bună pentru pământul țării noastre, iar toamna, alături de celelalte fructe, a acordat reduceri pentru transportul strugurilor pe căile ferate, putându-se în felul acesta valoriza (prețui) cât mai bine roadele viței de vie.

Pe lângă toate acestea, același Minister, a căutat a închina vinului o săptămână, arătându-se importanța lui pentru economia țării, cât și posibilitatea de a avea vinuri de bună calitate, pe care să le exportăm în alte țări.

În acest scop la București s'a organizat o mare expoziție de vinuri din întreaga țară, unde au fost expuse și vinurile de pe valea celor două Târnave.

Expoziția aceasta a fost vizitată de M. S. Regele Carol II-lea, cu ocazia cărei vizite a arătat că „producătorii să îmbunătățească calitățile de vin, prin schimbarea varietăților... (felurilor de viță), iar „consumatorii să fie atenți la calitatea viurilor pe cari le consumă”. Totodată Majestatea Sa a arătat că vinurile din regiunile Miază, Mediaș și Coteșar sunt de calitate foarte bună, constatare pe care a făcut-o gustând din cele 12 feluri de vinuri aflate în expoziție. Printre acestea era și vinul de Mediaș pe care l-a gustat și de care a rămas foarte mulțumit.

Cu această ocazie M. S. Regele a arătat că nu este străin de suferințele producătorilor, fiind El însuși producător, încheind astfel: numai prin asociațiuni de producție și valorificare (prețuire) se poate remedia (îndrepta) actuala situație a producătorilor. Aceasta este o lucrare de lungă durată, care va duce însă la îmbunătățirea calității viului și ridicarea prețurilor. Expoziția aceasta de viuri s'a făcut

și la Blaj, arătându-se importanța vinului din punct de vedere sanitar cât și importanța economică, atât pentru producător, comerciant și consumator.

Se știe că vinurile de pe Valsă-Târnavelor sunt de calitate foarte bună, conținând până la 19 grade maligand. Cu toate acestea, până acuma nu s'a ajuns ca pe cele 7519 iugăre de pământ plantat cu viță de vie, să avem o singură varietate, din numărul mare care se cultivă. Ci avem 1/2 fetșacă ardăleasă, 1/3 risling italian, iar restul fetească regal, ruländer și mușcat.

Prezum vedem, avem multe faturi de viță de vie, din care extragem vestitele vinuri de pe Târnave.

Dacă producătorii ar avea o singură sau două faturi de viță dintre cele mai bune, și dacă am avea așa asociație de producție și valorificare, de care pomenea M. S. Regele, vinurile de pe Târnave nu peste mult ar ajunge ca să fie exportate, putându-se, în modul acesta, valorifica cât mai bine. Până atunci însă trebuie să ne îngrijim, ca prin mijlocul Camerelor de Agricultură, să începem această mare reînoire a viticulturii, în interesul nostru al tuturor.

Spuneam și altă dată, că strugurii din regiunea Târnavelor nu pot fi exportați din cauza stricăciunii lor rezezi. Pentru aceea, Camera de Agricultură a recomandat varietatea numită „*Afus-All*” bună pentru struguri. Această nouă varietate a și început a se cultiva pe valea Târnavelor, de vr'o câțiva proprietari.

Respectând și punând în aplicare toate aceste sfaturi date atât de M. S. Regele, cât și de oamenii pricepuți în această direcție, vom putea ca nu peste mult timp să ținem pas și să fim alături de marile țări producătoare de struguri și vin, ale căror produse și-au asigurat, prin calitatea lor, locurile de vânzare în cele mai bune condițiuni.

Olimpiu I. Barna

Bătătura de jug

Bătătura de jug este o umflătură care se formează la partea de sus a gâtului, la animalele care trag în jug. Boala aceasta se produce mai ales la vitele cari muncesc pe ploaie, la acelea a căror juguri nu sunt bine netezite pe fața ce vine în atingere cu pielea gâtului. Prin frecarea continuă a jugului de gâtul animalului, perii sunt smulși, iar pielea din acel loc se umflă și se îngroașe, producând vitei dureri mari.

Pentru a preîntâmpina această boală, este bine să ținem seamă de următoarele sfaturi:

a) Cel puțin odată pe săptămână în toiul muncilor agricole, vitele de jug trebuie spălate pe gât și ceafă, cu apă caldă și săpun, și apoi bine șterse.

b) Dacă lucrăm pe timp de ploaie, e bine să ștergem din când în când, atât jugul cât și gâtul vitelor, căci altfel părul din ceafă fiind umed, se lipește și formează niște noduri cari intră și freacă pielea, dând astfel naștere la bătătura de jug. Seara, după isprăvirea lucrului, ceafa vitelor va fi bine ștersă și uscată cu cârpă curată.

c) Ar fi de dorit ca fiecare pereche de vite de muncă, să aibă jugul lor bine potrivit și neted, la care să nu înjugăm alte vite, decât numai pe acelea pentru care a fost făcut.

Tratamentul. Vitele bolnave nu

vor mai fi prinse la jug, până ce boala nu s'a vindecat. Umflătura se spală în fiecare zi cu apă caldă și săpun, apoi se va freca cu spirt și după aceea, pe deasupra, se va pune o cataplasma caldă, care se va ține mereu caldă. Cataplasma se prepară astfel: se fierbe apa într'o oală până clocotește, apoi se pune în ea țărățe, cu făină de porumb, cu făină de în sau cu floare de fân, se învește apoi într'o cârpă curată și așa caldă se așează pe ceafa vitei, adică pe locul cu bătătura de jug.

Dacă animalul va fi tratat dela început așa cum am arătat, se vindecă în 10—15 zile. Dacă dimpotrivă punem animalul la muncă și nu ne îngrijim de boala lui, bătătura crește tot mai mult, boala se înrăutățește, și va trebui să tratăm vita luni de zile până să reușim a o vindeca.

Dr. Ioan Seiceanu
medic veterinar

Cărți nouă

O carte despre gazetăria românească

În ziua de 15 Maiu s'a deschis la Roma, în Cetatea Vaticanului, o expoziție a tuturor gazetelor și publicațiilor creștine-catolice din toată lumea (afară de Rusia și Germania, cari n'au vrut să fie acolo). Noi Români uniți încă avem la această expoziție partea care ne privește.

În legătură cu expoziția presei catolice la Roma, Rev. D. pâr. canonic *Ioan Georgescu* dela Oradea-Mare a scris un studiu în limba franceză despre gazetăria din România, carte care se desface acolo, la Roma, printre străinii cari cercetează expoziția.

Această carte a Pâr. Georgescu se tipărește și în românește, pentru cei de-acasă, cari vreau să cunoască trecutul, frământările și starea de astăzi a gazetăriei românești. O editează revista „*Vestitorul*”, Oradea-Mare, *Parcul Ștefan cel Mare Nr. 8*. Prețul unei cărți 40 Lei și porto postal.

Doritorii vor scrie cât mai neîntârziat la adresa de mai sus.

N'a avut parte de noroc. Un industriaș din Viena a jucat săptămâna trecută cărți și a avut un câștig foarte frumos: 40 de mii de șilingi, ceea ce în bani de ai noștri e o adevărată bogăție. Bogătașul s'a întors acasă, mulțumit peste măsură de câștig. Dar norocul, care l-a ajuns așa pe neașteptate, l-a încălzit așa de mult încât i-s'a urcat sângele la cap și a murit. Nici norocul nu-l bun adecă totdeauna

N'a vrut să meargă la abator. O întâmplare neobișnuită a avut loc într'un orașel din Polonia. O vacă era dusă la abator ca să fie tăiată. Când să intre pe poartă, vaca s'a tras înapoi, a rupt lanile și a luat-o la fugă pe străzile orașului, tare înfuriată. Patru ore a fugit mereu; în fugă a rănit vreo 30 de persoane. Vaca a fost omorâtă de poliștiți, cu 24 gloanțe de revolver, tocmai când a călcat în copile un copil.

Cețiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 376—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin această publică, că în baza deciziei No. G. 3840—1935 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 2765 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 12 Iunie 1936 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Bucerdea Grănoasă la dom. urmăriților unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 căruță, 1 car, 2 coșere, 2 cotețe și altele în valoare de 10.850 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni la 16 Maiu 1936.

(410) 1—1

FLEFLEA, șef-portărel

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 373—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin această publică, că în baza deciziei No. G. 4552—1935 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Novac Traian din Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 2456 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 12 Iunie 1936 orele 2 p. m. la fața locului în comuna Mănărade unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 bivoli, 2 care fân, 1 coș pentru porumb, 1 cotețiu etc. în valoare de 12.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni la 16 Maiu 1936.

(411) 1—1

FLEFLEA, șef-portărel

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 183—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 3309—1935 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Alexandru Sârbu repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 1800 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 12 Iunie 1936 orele 5 p. m. la fața locului în Crăciunel de jos la Primăria com. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: pompă completă de apă pentru accidente, și 1 cuptor de tuci în valoare de 3700 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni, la 16 Maiu 1936.

(412) 1—1

FLEFLEA șef-portărel

ICONOSTASE,

pictura murală, artistică

execută pictorul

ANTONIU W. ZEILER

Atelier fondat în anul 1903 în Blaj